

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže Joštova 8, Brno	
Došlo: 24-01-2005	
Číslo: 552/05	Vytizuje:
Přílohy: -	

č. j. 5 As 52/2004 - 172

OSOBU

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci stěžovatele **Karlovarské minerální vody, a. s.**, se sídlem Karlovy Vary, Horova 3, zast. JUDr. Dagmar Dubeckou, Ph. D., advokátkou v Praze 1, Jungmannova 24, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, Brno, Joštova 8, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele podané proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2004, č. j. 31 Ca 94/2004 - 139,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 14. 9. 2004, č. j. 31 Ca 94/2004 - 139 byl zamítnut návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě ze dne 31. 7. 2004, směřující proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 15. 6. 2004, č. j. R 19/2004. Správní orgán svým rozhodnutím uložil stěžovateli povinnost převést veškeré akcie společnosti Poděbradka a. s., které drží, na třetí na stěžovateli nezávislý subjekt; současně vyslovil porušení § 18 odst. 1 zák. č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, kterého se měl stěžovatel dopustit tím, že jako majoritní akcionář společnosti Poděbradka a. s. vykonával hlasovací práva spojená s vlastnictvím akcií této společnosti a ovlivňoval před právní mocí rozhodnutí prvostupňového orgánu o povolení spojení soutěžitelů chování kontrolovaného soutěžitele. Stěžovatel byl poučen o tom, že proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

Stěžovatel podal kasační stížnost, kterou opírá o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Mimo jiné v ní uvádí, že i kdyby v meritorním rozhodnutí o žalobě dospěl soud k závěru, že napadená rozhodnutí správního orgánu byla nesprávná a tyto zrušil, nemohlo by to nic změnit na skutečnosti, že v důsledku nepovolení odkladu vykonatelnosti byl stěžovatel donucen předtím, než mohl vyčerpat veškeré zákonné prostředky na svou ochranu, akcie prodat. Usnesení tudíž nelze považovat za dočasné.

Nejvyšší správní soud především odkazuje na důvody nepřipustnosti kasační stížnosti, jak jsou upraveny v ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřipustná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Přiznáním odkladného účinku žalobě se pozastavují účinku napadeného rozhodnutí správního orgánu do skončení řízení před soudem (§ 73 odst. 3 s. ř. s.). V tomto smyslu jde o stejný důsledek, který s sebou přináší aplikace § 38 odst. 4 s. ř. s., o předběžném opatření, jež zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným. Obdobně i toto usnesení lze i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 4 s. ř. s.), ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly.

Rozhodnutí o odkladném účinku žalobě jako procesní institut je zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání; není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Soudní řád správní celé ustanovení § 104 koncipuje natolik jednoznačně, aby nevznikaly žádné pochybnosti o jeho správné aplikaci; kasační stížnost považuje za nepřipustnou ve věcech volebních, týká se nákladů řízení, důvodů rozhodnutí, opětovného rozhodnutí soudu prvního stupně, vedení řízení, rozhodnutí povahy dočasné a konečně absence důvodů uvedených v § 103 s. ř. s. a důvodů prve neuplatněných. Z uvedeného výčtu je zřejmé, že zákonodárce neposkytuje prostor pro další konkretizaci dle zvláštních okolností případu, když z hlediska právní teorie i soudní praxe je zcela zřejmé co se míní vedením řízení i rozhodnutím dočasné povahy. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl – jako v případě stěžovatele – návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut. Zamítavé rozhodnutí totiž nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé (srov. např. NSS 1 Ans 23/2003); Krajský soud v Brně bude pokračovat v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, jak je uvedeno v záhlaví tohoto usnesení a Nejvyššímu správnímu soudu na tomto nepřísluší hodnotit věcnou správnost jeho rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost ze shora uvedených důvodů odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 22. 12. 2004

JUDr. Václav Novotný, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Blechová